

Minister Zdrowia

DLD.050.54.2025.SR
Warszawa, 21 listopada 2025

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 13364 z dnia 5 listopada 2025 r., złożoną przez Panią Posel Sylwię Bielawską, w sprawie tzw. niedojazdów pacjentów do sanatoriów oraz skutków finansowych dla spółek uzdrowiskowych, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższego.

Rezygnacje z potwierdzonego leczenia oraz „niedojazdy” pacjentów na leczenie uzdrowiskowe od lat stanowią jeden z problemów związanych z procesem kierowania pacjentów na leczenie uzdrowiskowe. Tak jak w innych rodzajach świadczeń zdrowotnych, brak jest mechanizmów dyscyplinujących pacjentów, którzy nie ponoszą nie odpowiedzialności w przypadku niestawienia się na leczenie bez uprzedniej informacji o rezygnacji. Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Narodowy Fundusz Zdrowia, przyczyny rezygnacji pacjentów z leczenia są różne i nie zawsze medycznie uzasadnione, m.in. preferowanie uzdrowisk położonych nad morzem; zainteresowanie leczeniem wyłącznie w okresie wakacji; w okresie zimowym: konieczność ogrzewania domu, śliska nawierzchnia mogąca skutkować złamaniem kończyn lub innym urazem, wcześniej zapadający zmrok, konieczność zabrania ze sobą większej ilości odzieży, skłonności do przeziębień; brak bezpośredniego połączenia komunikacyjnego z uzdrowiskiem; opieka nad członkami rodziny; brak środków finansowych i konieczność oszczędzania na wyjazd; opłacone wycieczki zagraniczne; nieodbieranie korespondencji z NFZ po sprawdzeniu w przegładarce skierowań przyznanego terminu i zakładu lecznictwa uzdrowiskowego. W przypadku leczenia uzdrowiskowego trudną do zaakceptowania normą są sytuacje, gdy pacjenci wnoszą, a nawet żądają zmiany terminu/ miejsca leczenia, z uwagi na okoliczności inne niż medyczne, pomijając aspekt medyczny (wskazania medyczne), który jest podstawowym kryterium kwalifikacji do leczenia. Tego typu sytuacje nie występują w takiej skali w innych świadczeniach medycznych (np. rehabilitacji leczniczej), gdzie pacjenci potrafią dostosować się do wyznaczonych terminów tak, aby móc skorzystać z leczenia.

Minister Zdrowia i NFZ od lat podejmują działania, mające na celu przeciwdziałanie lub minimalizowanie negatywnego oddziaływania niniejszego zjawiska. Mimo iż obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości rezygnacji z potwierdzonego leczenia uzdrowiskowego ani zmiany przyznanego terminu leczenia, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, np. związanych ze stanem zdrowia pacjentów, oddziały wojewódzkie NFZ wychodzą naprzeciw potrzebom pacjentów i dokonują zmiany terminu, co przyczynia się do ograniczenia „niedojazdów” w przypadku nagłych sytuacji losowych.

Pacjenci oczekujący na potwierdzenie skierowania na leczenie uzdrowiskowe – należy nadmienić, że w przypadku uzdrowiskowego leczenia sanatoryjnego dorosłych czas oczekiwania na leczenie uległ skróceniu i obecnie wynosi ok. 9-10 miesięcy – otrzymują informację o terminie i miejscu leczenia z odpowiednim, kilkutygodniowym, a często nawet kilkumiesięcznym, wyprzedzeniem umożliwiającym pacjentom przygotowanie się do leczenia, tj. zaplanowanie urlopu w pracy, wyjazdu wakacyjnego, innego leczenia, zapewnienie opieki najbliższym, co jest szczególnie istotne dla osób czynnych zawodowo,

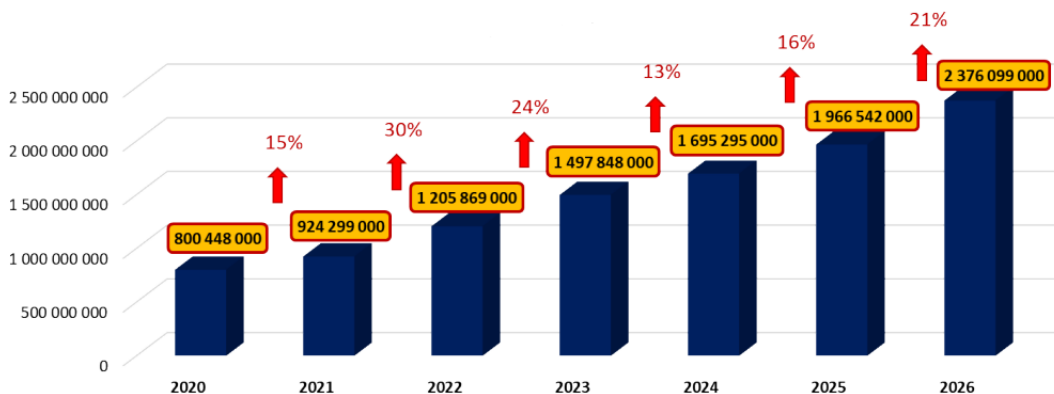
a w przypadku rezygnacji pacjenta z leczenia umożliwia oddziałowi wojewódzkiemu NFZ przydzielenie tego samego miejsca kolejnej osobie z listy. W przypadku rezygnacji pacjenta z leczenia oddziały wojewódzkie NFZ to samo miejsce często potwierdzają kolejno po kilka razy, aby zapewnić maksymalną realizację zawartych umów.

W sytuacji, gdy w rozpoczętym turnusie pojawia się „niedojazd”, NFZ udostępnił świadczeniodawcom funkcjonalność w ramach tzw. giełdy, umożliwiającą wykorzystanie tego samego miejsca w jednym z kolejnych turnusów w ramach posiadanego potencjału. Również to rozwiązanie ma na celu zapewnienie jak najpełniejszej realizacji umowy.

Poniższa tabela przedstawia dane dotyczące realizacji umów zawartych na 2025 r. w odniesieniu do turnusów zakończonych do 31.10.2025 r. (stan na dzień: 17.11.2025 r.).

Leczenie uzdrowiskowe stacjonarne	turnusy zakończone do 31.10.2025				
	zakontraktowane skierowania	zrealizowane skierowania	% realizacji	niedojazdy	% niedojazdów
uzdrowiskowe leczenie sanatoryjne dorosłych	322 023	319 939	99,4%	2 084	0,6%
uzdrowiskowe leczenie szpitalne dorosłych	20 954	20 706	98,8%	248	1,2%
uzdrowiskowa rehabilitacja dla dorosłych w sanatorium uzdrowiskowym	3 328	3 299	99,1%	29	0,9%
uzdrowiskowa rehabilitacja dla dorosłych w szpitalu uzdrowiskowym	3 041	2 934	96,5%	107	3,5%
uzdrowiskowe leczenie sanatoryjne dzieci w wieku od 3 do 6 lat pod opieką dorosłych	3 031	2 779	91,7%	252	8,3%
uzdrowiskowe leczenie szpitalne dzieci w wieku od 3 do 18 lat	2 639	2 407	91,2%	232	8,8%
RAZEM	355 016	352 064	99,2%	2 952	0,8%

Odnosząc się do kwestii finansowania leczenia uzdrowiskowego poniżej zamieszczam dane dotyczące wzrostu środków w planie finansowym NFZ na ten rodzaj świadczeń w ostatnich latach.

Z przedstawionego wykresu wynika, że w ciągu ostatnich 6 lat środki przeznaczone na leczenie uzdrowiskowe wzrosły niemal trzykrotnie.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Tomasz Maciejewski
Podsekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/